

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 960

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 noiembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		proiectarea și execuția conductelor de alimentare din amonte și de transport gaze naturale.....	
1.592. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping	2-18		23
1.643. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 149/2002 privind stabilirea și ajustarea tarifelor pentru furnizarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare în municipiul Ploiești		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
1.645. — Hotărâre pentru stabilirea nivelului reducerii sumei de rambursat din volumul creditului acordat în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, diferențiat în funcție de tipul proiectului de investiții, pentru anul 2006, precum și pentru modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2005		113.129. — Ordin privind modificarea și completarea Ordinului nr. 3.109/2003 pentru punerea în aplicare a Normelor privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale	24
		113.130. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asiguratorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate.....	24-27
		113.131. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind rezervele tehnice pentru asigurările de viață, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute	27-32
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		114.410. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Insurance Claims Broker de Asigurare-Reasigurare” — S.R.L.	32
1.220. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale privind aprobarea Normelor tehnice pentru			

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 62 din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu
p. Președintele Agenției Naționale
Anti-Doping,
Man Florin-Trandafir
Președintele Agenției Naționale
pentru Sport,
Florian Gheorghe
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.592.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE privind organizarea și desfășurarea controlului doping

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) *Controlul doping* reprezintă procesul care include planificarea distribuirii testărilor, recoltarea și mânăuirea de probe biologice, analiza de laborator, gestionarea rezultatelor, audierile și apelurile și care se realizează în condițiile prezentelor norme metodologice.

(2) La nivel național, controlul doping în competiție și în afara competiției este inițiat, condus și coordonat de Agenția Națională Anti-Doping, denumită în continuare *Agenteia*.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *personal pentru recoltarea probei* — oficialii calificați și autorizați de Agenteie care pot efectua sau asista la ședința de recoltare a probei biologice;

b) *oficial care se ocupă cu recoltarea probei sanguine* — un oficial care este calificat și autorizat de Agenteie să recolteze o probă sanguină de la un sportiv;

c) *lanț de custodie* — succesiunea de persoane sau de organizații care au responsabilitate asupra probei, din momentul recoltării acesteia până în momentul când proba a fost predată la laborator pentru analiză;

d) *stație de control doping* — spațiu amenajat conform prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport și în care se desfășoară ședințe de recoltare a probelor biologice;

e) *echipamente pentru recoltarea probelor* — recipiente utilizate pentru recoltarea directă sau pentru conservarea probei biologice a sportivului, pe parcursul procesului de testare, recunoscute de Agenția Mondială Anti-Doping;

f) *ședință de recoltare a probei* — toate activitățile succesive care implică direct sportivul din momentul înștiințării cu privire la recoltarea probelor până când acesta părăsește stația de control doping după recoltarea probei;

g) *lot de testare înregistrat* — lot stabilit de Agenteie, format din sportivi de elită, care sunt supuși atât controlului doping în competiție, cât și în afara competiției;

h) *reprezentant al sportivului* — persoana fizică cu capacitate deplină de exercițiu care reprezintă interesele sportivului pe parcursul controlului doping.

(2) Pentru recoltarea probei de urină, echipamentul prevăzut la alin. (1) lit. e) se compune din:

a) pahar de recoltare a probei de urină în timpul emiterii acesteia;

b) două recipiente, A și B, cu același cod, care se sigilează, prevăzute cu capace pentru asigurarea securității probei de urină și accesorii speciale pentru prevenirea falsificării probei.

(3) Pentru recoltarea probei sanguine, echipamentul prevăzut la alin. (1) lit. e) se compune din:

a) ace pentru recoltarea probei sanguine;

b) eprubete care se pot sigila și accesorii speciale împotriva falsificării probei sanguine.

CAPITOLUL II

Testarea doping

SECȚIUNEA 1

Planificarea testărilor doping

Art. 3. — (1) Agenția are obligația de a întocmi planul național anual de testare, în competiție și în afara competiției, pe baza datelor primite de la federațiile sportive naționale, în condițiile prevăzute de Legea nr. 227/2006, potrivit anexei nr. 1.

(2) Testările în afara competiției, fără aviz prealabil, au prioritate și trebuie să reprezinte minimum 45% din totalul testelor efectuate.

Art. 4. — (1) Planificarea testărilor doping constă în distribuirea eficientă a testelor doping pentru sportivi de nivel național și internațional, care sunt incluși în Lotul de testare înregistrat, pe parcursul unui an calendaristic, atât în competiție, cât și în afara competiției.

(2) Lotul de testare înregistrat se revizuieste și se actualizează periodic, în scopul evidențierii modificărilor survenite sub aspectul includerii sau excluderii din lot a sportivului.

Art. 5. — Categoriile de sportivi incluși în Lotul de testare înregistrat sunt:

a) sportivi de nivel internațional și sportivi componenți ai loturilor olimpice și paralimpice;

b) sportivi de nivel național — seniori, tineret, cadeți, juniori — selectați pe baza locului ocupat în clasamentele anuale ale federațiilor sportive naționale de specialitate.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe referitoare la ofițerii de control doping

Art. 6. — (1) Testările doping pot fi efectuate numai de către ofițerii de control doping care au absolvit un curs de perfecționare și dețin un atestat în acest sens, eliberat de Agenție.

(2) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un ofițer de control doping sunt:

a) să aibă vârsta minimă de 18 ani;

b) să dețină un atestat eliberat de Agenție;

c) să nu se afle în conflict de interese cu sportivul care urmează să fie testat și/sau cu membrii personalului asistent al acestuia.

(3) Ofițerul de control doping se află în conflict de interese dacă are legături de rudenie cu sportivul testat, dacă este implicat în viața personală a acestuia și dacă are raporturi contractuale cu structurile sportive.

Art. 7. — (1) Agenția asigură instruirea ofițerilor de control doping în cadrul unor programe de instruire care cuprind următoarele:

a) pregătire teoretică aprofundată privind diferite tipuri de activități operaționale ale controlului doping;

b) pregătire practică privind executarea corespunzătoare a recoltării complete a probei.

(2) La absolvirea programului de instruire, ofițerii de control doping susțin un examen în vederea acreditării. Agenția acreditează pentru o perioadă de un an, prin eliberarea unui atestat, ofițerii de control doping care și-au însușit în bune condiții noțiunile teoretice și practice ale programului.

(3) Ofițerii de control doping sunt instruiți cu privire la principalele aspecte ale controlului doping înaintea fiecărei acțiuni și sunt reexaminați din 3 în 3 luni.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), ofițerii de control doping sunt examinați în vederea reabilitării.

Art. 8. — Ofițerul de control doping are următoarele obligații:

a) să se legitimeze față de sportiv, folosind legitimația oficială de identificare, prevăzută cu fotografie, precum și delegația, eliberate de Agenție;

b) să țină permanent sportivul sub observație, din momentul înmânării invitației și până la finalizarea ședinței de recoltare a probei biologice;

c) să verifice și să confirme identitatea sportivului pe baza actelor prevăzute la art. 18. Orice neconcordanță în confirmarea identității sportivului este consemnată în formularul suplimentar de raport — comentarii și raportată Agenției, care inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

SECȚIUNEA a 3-a

Selecția sportivilor

Art. 9. — (1) Sportivii sunt selecționați pentru testarea doping astfel:

a) în competiție — prin ierarhizare, prin tragere la sorți și prin nominalizare;

b) în afara competiției — prin tragere la sorți și prin nominalizare.

(2) Criteriile specifice pe baza cărora sportivii sunt selecționați pentru testarea țintă sunt:

a) accidentări repetate;

b) retragerea sau absența de la competiția unde era planificată participarea;

c) retragerea din viața sportivă;

d) sportivii care se află în perioada de suspendare ca urmare a consecințelor încălcării reglementărilor anti-doping;

e) sportivii pregătiți de antrenorii care au avut în cariera lor mai mulți sportivi care au încălcat reglementările anti-doping;

- f) revenirea în viața sportivă după retragere;
- g) comportament și/sau constituție care trădează dopajul;
- h) ameliorarea neașteptată a performanțelor;
- i) schimbarea bruscă a adresei sportivului într-o localitate îndepărtată, greu accesibilă;
- j) istoricul performanțelor obținute;
- k) detalii despre controalele doping anterioare;
- l) reluarea activității de către sportiv după o perioadă de suspendare;
- m) existența unor informații sigure, provenite de la o terță parte, că utilizează substanțe interzise și/sau metode interzise.

Art. 10. — (1) În competiție și în afara competiției, la sporturile individuale, cluburile sportive pot solicita control doping numai pentru sportivii proprii.

(2) În competiție, la sporturile pe echipe, selecția jucătorilor pentru controlul doping se face prin tragere la sorți în mod egal pentru ambele echipe.

(3) În afara competiției, la sporturile pe echipe, selecția sportivilor pentru controlul doping se face prin nominalizare sau prin tragere la sorți.

Art. 11. — (1) Observatorul federal are obligația să prezinte la ședința tehnică lista cu jucătorii celor două echipe, inclusiv rezervele, și numărul corespunzător de pe tricou.

(2) Ofițerii de control doping au dreptul să participe la ședința tehnică, iar organizatorii sau reprezentanții structurilor sportive au obligația să permită accesul ofițerului de control doping la ședințele tehnice.

Art. 12. — (1) Tragerea la sorți are loc în pauza meciului pentru jocurile cu două reprize. În cazul jocurilor cu mai multe reprize, tragerea la sorți are loc în ultima pauză.

(2) Tragerea la sorți se efectuează în prezența observatorului federal al meciului respectiv și a reprezentanților desemnați de către fiecare echipă.

(3) Tragerea la sorți se face de către reprezentanții celor două echipe, care extrag un număr egal de bilete sigilate, corespunzătoare echipei adverse. Totodată, sunt extrase cel puțin câte două bilete de rezervă pentru fiecare echipă, care vor fi marcate cu litera „R” și cu numărul de ordine.

(4) În cazul în care un jucător suferă, după tragerea la sorți, o accidentare gravă care necesită spitalizare, jucătorul de rezervă selecționat primul prin extragere este chemat la controlul doping. Dacă acesta nu se poate prezenta la controlul doping, este chemat la controlul doping cel de-al doilea jucător de rezervă extras.

(5) Biletele sigilate extrase sunt semnate de reprezentanții celor două echipe și de observatorul federal și sunt păstrate în plic sigilat de către ofițerul de control doping. Plicul și biletele extrase se desigilează, după fluierul final al meciului, fie în prezența doar a observatorului federal, fie în prezența reprezentanților celor două echipe și a observatorului federal, pentru a fi cunoscute numele jucătorilor selecționați pentru controlul doping.

Art. 13. — (1) Modalitatea de extragere rămâne la latitudinea Agenției, care are dreptul să decidă ca tragerea

la sorți să se facă în funcție de posturile ocupate de jucători în echipă, pentru creșterea eficienței controlului doping, având în vedere efectele substanțelor și/sau metodelor interzise asupra diferitelor calități motrice.

(2) Dacă un jucător este eliminat în timpul meciului, acesta trebuie să rămână disponibil în eventualitatea în care a fost tras la sorți sau a fost nominalizat de Agenție.

Art. 14. — (1) Agenția are dreptul să nominalizeze la finalul competiției și alți sportivi pentru controlul doping, în afara celor selecționați.

(2) Agenția poate selecționa pentru testarea doping și sportivi care nu sunt incluși în Lotul de testare înregistrat.

SECȚIUNEA a 4-a

Înștiințarea sportivilor

Art. 15. — (1) Sportivii selecționați pentru testarea doping sunt înștiințați pe bază de invitație scrisă înmănată direct de ofițerul de control doping, potrivit anexelor nr. 2a) și 2b).

(2) Sportivii sunt înștiințați, în cazul controlului doping în afara competiției și în cazul testărilor țintă, fără aviz prealabil, în orice loc s-ar afla, pe bază de invitație scrisă înmănată de ofițerul de control doping, în ziua efectuării controlului doping.

(3) În cazul controlului doping, sportivul este însoțit permanent de către ofițerul de control doping, din momentul înmânării invitației până la finalizarea ședinței de recoltare.

Art. 16. — (1) Sportivul semnează invitația, la cererea ofițerului de control doping, confirmând în acest fel acceptarea prezentării la testul doping.

(2) Dacă sportivul refuză să semneze invitația prevăzută la alin. (1), este informat de ofițerul de control doping cu privire la posibilele consecințe ale refuzului. Ofițerul de control doping consemnează refuzul în formularul suplimentar de raport — comentarii, iar Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

Art. 17. — (1) În cazul în care ofițerul de control doping nu găsește sportivul la locul și în intervalul de timp comunicate Agenției în condițiile prevăzute la art. 51 din Legea nr. 227/2006, acesta are obligația să îl aștepte timp de o oră. Ofițerul de control doping consemnează în formularul suplimentar de raport — comentarii următoarele aspecte: momentul exact al sosirii sale, intervalul de timp în care a așteptat, detalii despre persoanele cu care a intrat în dialog, precum și conținutul conversației cu acestea.

(2) Agenția depune eforturi rezonabile pentru localizarea și înștiințarea sportivilor cu privire la efectuarea controlului doping, având dreptul să decidă transformarea unei testări fără aviz prealabil într-una cu aviz prealabil. Acest fapt se înregistrează la Direcția testare și programe social-educative din cadrul Agenției.

(3) După fiecare test neefectuat, Agenția înștiințează, prin poștă și/sau fax securizat, sportivul, clubul sportiv la care acesta este legitimat și federația sportivă națională de specialitate asupra acestui aspect.

(4) Înregistrarea a 3 teste neefectuate într-o perioadă de 18 luni se sancționează cu suspendare din activitatea sportivă de la minimum 3 luni la maximum 2 ani.

(5) Prin *test neefectuat* se înțelege o încălcare a reglementărilor anti-doping care implică absența sportivului de la locul și în intervalul de timp comunicate Agenției.

Art. 18. — (1) Stabilirea identității unui sportiv selectat pentru testarea doping se face pe baza unui act de identitate, și anume: carte de identitate, pașaport, permis de conducere, carnet de student, legitimație de serviciu ori de sportiv sau orice alt document oficial prevăzut cu fotografia și numele sportivului.

(2) În lipsa unui document de identitate sportivul va fi recunoscut de reprezentant, iar ofițerul de control doping va consemna această situație în formularul suplimentar de raport — comentarii.

Art. 19. — (1) În cazul controlului doping în competiție, sportivul are obligația de a se prezenta la stația de control doping cât mai curând posibil, în maximum 60 de minute de la semnarea invitației pentru testul doping. Sportivului i se poate acorda o perioadă de grație de 30 de minute.

(2) În situația în care sportivul nu se prezintă la control până la expirarea perioadei de grație, ofițerul de control doping consemnează acest fapt în formularul suplimentar de raport — comentarii, iar Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

(3) Orice situație care ar putea compromite testul, observată de ofițerul de control doping pe timpul supravegherii sportivului, se consemnează în formularul suplimentar de raport — comentarii, iar Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

SECȚIUNEA a 5-a

Pregătirea ședinței de recoltare a probei

Art. 20. — (1) Agenția este responsabilă de desfășurarea ședinței de recoltare a probei biologice, prin observatorii și ofițerii de control doping delegați de Agenție.

(2) Ofițerul de control doping informează sportivul asupra drepturilor și obligațiilor care îi revin pe parcursul procesului de testare.

Art. 21. — (1) Pe parcursul procesului de testare doping sportivul are următoarele drepturi:

- de a avea un reprezentant;
- de a solicita informații suplimentare cu privire la procesul de recoltare a probei;
- de a solicita efectuarea de modificări corespunzătoare în procedura de recoltare a probei și ale echipamentului, în cazul sportivilor cu handicap.

(2) Sportivul, după ce a luat cunoștință și a semnat invitația pentru efectuarea testului doping, are dreptul de a solicita o amânare pentru următoarele situații:

- participarea la ceremonia de premiere;
- participarea la evenimente legate de mass-media;
- participarea la alte competiții;
- realizarea unor exerciții de relaxare;
- administrarea unui tratament medical necesar;
- solicitarea unui reprezentant;

g) încheierea unei ședințe de antrenament în desfășurare.

(3) Ofițerul de control doping consemnează în formularul suplimentar de raport — comentarii motivele amânării prezentării sportivului la stația de control doping și/sau motivele părăsirii de către sportiv a stației de control doping, iar Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

Art. 22. — Sportivul are următoarele obligații pe parcursul procesului de testare:

- să se legitimeze;
- să rămână permanent sub observația ofițerului de control doping din momentul înmânării invitației și până la finalizarea ședinței de recoltare;
- să respecte procedura de recoltare a probei și să răspundă de eventualele încălcări ale reglementărilor anti-doping.

Art. 23. — (1) Ședința de recoltare a probei se desfășoară în stația de control doping care trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 227/2006 și să asigure intimitatea sportivilor, securitatea probelor recoltate și a echipamentului.

(2) În cazul controalelor doping în afara competiției, fără aviz prealabil, și a testărilor țintă, ședința de recoltare a probei poate avea loc la cea mai apropiată stație de control doping, la locurile de cazare ale sportivului în perioada de pregătire sau la domiciliul acestuia.

Art. 24. — (1) Cerințele necesare amenajării stației de control doping sunt următoarele:

- stația de control doping trebuie să fie situată lângă zona de antrenament sau de concurs și să fie clar semnalizată, iar traseul până la stație să fie prevăzut cu semne indicatoare;
- stația de control doping este formată din 3 zone delimitate distinct: zona de așteptare, zona de lucru și zona de recoltare;
- zona de așteptare este o cameră echipată cu: scaune și băuturi nealcoolice în ambalaje sigilate originale, exclusiv cele din carton;
- zona de lucru este o cameră unde se desfășoară ședința de recoltare a probelor, prevăzută cu: un frigider pentru păstrarea probelor biologice, o masă și scaune;
- zona de recoltare reprezintă un cabinet special amenajat cu două toalete separate și o chiuvetă, echipat cu materiale de igienizare care vor fi păstrate în anticamera toaletei.

(2) Dacă un sportiv decide să consume băuturi și/sau alimente aduse din afara stației, o va face pe propriul risc. Ofițerul de control doping trebuie să îl informeze că o face pe riscul său și consemnează acest lucru în formularul suplimentar de raport — comentarii, semnat și de sportiv.

Art. 25. — Persoanele care au dreptul să asiste în timpul ședinței de recoltare a probei pot fi:

- un reprezentant al sportivului, ce asistă la ședința de recoltare a probei, cu excepția momentului în care sportivul emite proba de urină, când este însoțit numai de ofițerul de control doping;
- în cazul unui sportiv minor, un reprezentant care să îl observe pe ofițerul de control doping atunci când sportivul emite proba de urină, dar fără ca acest

reprezentant să observe în mod direct emiterea probei, în afara cazului în care sportivul minor solicită acest lucru;

c) în cazul unui sportiv cu handicap, un reprezentant al acestuia, ce asistă la ședința de recoltare a probei, cu excepția momentului în care sportivul emite proba de urină;

d) un observator din partea Agenției, după caz;

e) un observator din partea Agenției Mondiale Anti-Doping și a altor organizații internaționale anti-doping, după caz.

Art. 26. — (1) În timpul desfășurării controlului doping se utilizează numai echipamente de recoltare a probei, recunoscute de către Agenția Mondială Anti-Doping.

(2) Documentele oficiale pe care le folosește ofițerul de control doping sunt următoarele:

a) procesul-verbal de predare-primire a truselor prevăzut în anexa nr. 3;

b) delegația emisă de Agenție prevăzută în anexa nr. 4;

c) invitația pentru testul doping în competiție prevăzută în anexa nr. 2a);

d) invitația pentru testul doping în afara competiției prevăzută în anexa nr. 2b);

e) formularul de control doping prevăzut în anexa nr. 5;

f) formularul suplimentar de raport — comentarii prevăzut în anexa nr. 6;

g) formularul suplimentar de raport — declarație referitoare la medicamente prevăzut în anexa nr. 7;

h) formularul de transport și predare a probelor doping prevăzut în anexa nr. 8.

(3) Materialele oficiale pe care le folosește ofițerul de control doping sunt următoarele:

a) trusă de testare cu elemente de siguranță intacte, fără semne de deteriorare, și care asigură faptul că identitatea sportivului nu poate fi divulgată prin folosirea echipamentului selectat de sportiv;

b) echipamente de recoltare a probei, care trebuie să fie sterile și sigilate înainte de utilizare;

c) instrumente pentru determinarea pH-ului și densității: hârtie pentru determinarea pH-ului și densității, sigilate și neexpirate, pH-metre și densitometre.

SECȚIUNEA a 6-a

Desfășurarea ședinței de recoltare a probei de urină

Art. 27. — Recoltarea probei de urină trebuie să se realizeze astfel încât să se asigure:

a) că nu sunt compromise sănătatea și siguranța sportivului și ale personalului de recoltare a probei;

b) îndeplinirea cerințelor standardului internațional pentru testare al Agenției Mondiale Anti-Doping în ceea ce privește calitatea și cantitatea probei, respectiv pH-ul între 5–7,5, densitatea specifică între 1,005 dacă se determină cu un densitometru sau 1,010 dacă se determină cu hârtie indicatoare de pH și densitate și 1,030 și o cantitate de minim 75 ml pe probă sau de minim 100 ml dacă se analizează și eritropoietina;

c) identificarea corectă și cu precizie a probei;

d) sigilarea în siguranță a probei.

Art. 28. — Recoltarea probei de urină începe cu informarea sportivului asupra cerințelor recoltării probei și se încheie cu sigilarea probei.

Art. 29. — Ofițerul de control doping are responsabilitatea de a fi martor direct la emiterea probei de urină și de a se asigura că fiecare probă este recoltată, identificată și sigilată corect.

Art. 30. — În cazul sportivilor cu handicap, ofițerul de control doping verifică echipamentul suplimentar sau alt tip de echipament necesar în funcție de handicap, pentru a se asigura că nu vor fi afectate identitatea și integritatea probei.

Art. 31. — (1) Ofițerul de control doping instruează sportivul în vederea alegerii paharului de recoltare a probei biologice și a trusei cu cele două recipiente, A și B.

(2) Dacă sportivul nu este mulțumit de echipamentul ales, el poate alege un altul. Dacă sportivul nu este mulțumit de niciun echipament disponibil pentru a fi ales, ofițerul de control doping înregistrează acest fapt în formularul suplimentar de raport — comentarii.

(3) Dacă ofițerul de control doping nu este de acord cu opinia sportivului conform căreia toate echipamentele disponibile sunt nesatisfăcătoare, îi aduce la cunoștință sportivului că ședința de recoltare a probei trebuie continuată și consemnează acest fapt în formularul suplimentar de raport — comentarii.

(4) Dacă ofițerul de control doping este de acord cu motivele prezentate de sportiv referitoare la faptul că toate echipamentele disponibile pentru recoltare sunt nesatisfăcătoare, trebuie să oprească ședința de recoltare a probei de urină a sportivului și să înregistreze acest lucru în formularul suplimentar de raport — comentarii.

Art. 32. — Sportivul trebuie să dețină controlul asupra echipamentului de recoltare și asupra probei emise, cu excepția cazului în care este solicitată asistență pentru sportivii cu handicap.

Art. 33. — Ofițerul de control doping care este martor la emiterea probei trebuie să fie de același sex cu sportivul.

Art. 34. — (1) Ofițerul de control doping verifică în fața sportivului dacă proba de urină emisă îndeplinește cerințele standardului internațional pentru testare în ceea ce privește cantitatea și calitatea.

(2) Ofițerul de control doping invită sportivul să repartizeze proba de urină astfel: o cantitate de minimum 30 ml în recipientul B și minimum 45 ml în recipientul A sau minimum 40 ml în recipientul B și 60 ml în recipientul A, dacă se analizează și eritropoietina, și să le sigileze. Sportivul trebuie să se asigure că o cantitate mică de urină a rămas în paharul de recoltare.

Art. 35. — (1) Ofițerul de control doping verifică pH-ul și densitatea specifică în urina rămasă în paharul de recoltare, conform standardului internațional pentru testare.

(2) Dacă proba de urină emisă nu îndeplinește cerințele standardului internațional pentru testare, referitoare la calitate, ofițerul de control doping informează sportivul că este necesar să emită a doua probă de urină, ce reprezintă eșantionul adițional, utilizându-se un nou echipament.

(3) Procedura de recoltare a eșantionului adițional se desfășoară potrivit prevederilor art. 31–34.

Art. 36. — (1) În cazul în care cantitatea de urină este insuficientă, sportivul este instruit de ofițerul de control

doping să aleagă echipamentul utilizat în sigilarea probei parțiale, să îl deschidă, să toarne proba insuficientă în recipientul A și să îl sigileze. Ofițerul de control doping instruește sportivul să verifice dacă recipientul a fost sigilat corespunzător și înregistrează în formularul de control doping volumul probei, ora sigilării acesteia, inițialele ofițerului de control doping și ale sportivului, precum și codul numeric al echipamentului utilizat în sigilarea probei parțiale.

(2) Ofițerul de control doping informează sportivul că trebuie să emită o probă suplimentară.

(3) Sportivul verifică înregistrarea corectă a codurilor numerice ale recipientului A și al echipamentului utilizat în sigilarea probei parțiale.

(4) Sportivul are responsabilitatea să dețină controlul asupra probei parțiale sigilate până în momentul în care acesta este pregătit să emită o probă suplimentară.

(5) Din momentul în care proba parțială a fost sigilată și până când sportivul este pregătit să emită proba suplimentară, acesta trebuie să rămână sub supraveghere permanentă și să i se ofere posibilitatea de a se hidrata.

Art. 37. — (1) Procedura de recoltare a probei suplimentare se desfășoară în conformitate cu prevederile art. 31–34. Ofițerul de control doping instruește sportivul în vederea alegerii paharului de recoltare a probei suplimentare.

(2) După emiterea probei suplimentare ofițerul de control doping verifică, împreună cu sportivul, integritatea sigiliului recipientului probei parțiale.

(3) Orice nereguli referitoare la integritatea sigiliului sunt înregistrate de către ofițerul de control doping în formularul suplimentar de raport — comentarii, iar Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

Art. 38. — Ofițerul de control doping îndrumă sportivul să desigileze recipientul și să combine probele, asigurându-se că proba/probele suplimentare este/sunt adăugată/adăugate probei parțiale până când se recoltează cantitatea prevăzută în standardul internațional pentru testare.

Art. 39. — (1) La sfârșitul ședinței de recoltare a probei sportivul și/sau reprezentantul său, precum și ofițerul de control doping semnează formularul de control doping prevăzut în anexa nr. 5.

(2) Dacă sportivul refuză să semneze, ofițerul de control doping completează formularul suplimentar de raport — comentarii.

(3) Ofițerul de control doping trebuie să îi pună la dispoziție sportivului o copie a formularului de control doping.

(4) Ofițerul de control doping repartizează formularele prevăzute la art. 26 alin. (2) lit. c)–h) în plicuri separate pe care le sigilează și le predă Agenției, laboratorului de control doping și persoanei care a solicitat controlul.

SECȚIUNEA a 7-a

Desfășurarea ședinței de recoltare a probelor de sânge

Art. 40. — Recoltarea probei de sânge a sportivului trebuie să se realizeze astfel încât să se asigure că nu sunt afectate sănătatea și siguranța sportivului și ale personalului de recoltare a probei, că proba va avea

calitatea și cantitatea care să respecte cerințele analitice, va fi identificată corect și cu precizie și va fi sigilată fără a-i fi periclitată siguranța.

Art. 41. — Ofițerul de control doping are responsabilitatea de a se asigura că fiecare probă este recoltată, identificată și sigilată corect, depozitată corespunzător și expediată în condiții de siguranță.

Art. 42. — Echipamentul de recoltare a probei de sânge trebuie să conțină fie o eprubetă A, fie o eprubetă A și o eprubetă B.

Art. 43. — (1) Ofițerul de control doping informează sportivul asupra procedurii de recoltare a probei de sânge, inclusiv asupra oricărui modificări ce pot interveni în cazul sportivilor cu handicap.

(2) Dispozițiile art. 31 se aplică în mod corespunzător.

Art. 44. — (1) După ce setul de recipiente pentru recoltarea probei a fost selectat, ofițerul de control doping și sportivul trebuie să verifice că toate codurile numerice coincid și că acest cod numeric este înregistrat corect de către ofițerul de control doping.

(2) Dacă sportivul sau ofițerul de control doping constată existența unei neconcordanțe referitoare la codurile numerice, ofițerul de control doping îndrumă sportivul să aleagă alt set și înregistrează acest fapt în formularul suplimentar de raport — comentarii.

Art. 45. — (1) Cantitatea de sânge prelevată trebuie să fie suficientă pentru a îndeplini cerințele analitice așa încât analizele să poată fi realizate.

(2) În situația în care cantitatea de sânge care poate fi prelevată de la sportiv din prima încercare este insuficientă, oficialul care se ocupă cu recoltarea probei sanguine va repeta procedura. Numărul maxim de încercări este 3.

(3) Dacă toate încercările eșuează, oficialul care se ocupă cu recoltarea probei sanguine informează ofițerul de control doping. Ofițerul de control doping trebuie să încheie recoltarea probei de sânge și să consemneze motivele pentru care a încheiat recoltarea în formularul suplimentar de raport — comentarii.

Art. 46. — Oficialul care se ocupă cu recoltarea probei de sânge trebuie să îndepărteze echipamentul folosit la recoltare și care nu mai este necesar pentru finalizarea ședinței de recoltare a probei.

Art. 47. — Sportivul trebuie să sigileze proba în setul de recipiente pentru recoltare, așa cum a fost instruit de către ofițerul de control doping, iar ofițerul verifică în fața sportivului dacă recipientele au fost sigilate corespunzător.

Art. 48. — Probele sigilate sunt păstrate în condiții corespunzătoare, înainte de transportul lor la laboratorul de control doping.

Art. 49. — Orice comportament al sportivului și/sau al reprezentantului, orice abatere care ar putea compromite recoltarea probei sunt înregistrate în formularul suplimentar de raport — comentarii. În acest caz, Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

Art. 50. — Dacă există dubii asupra originii sau autenticității probei, sportivului i se va cere să emită o nouă probă. Dacă sportivul refuză să emită o nouă probă, ofițerul de control doping consemnează acest fapt în

formularul suplimentar de raport — comentarii și anunță Agenția, care inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

Art. 51. — Dacă sportivul are observații asupra modului de desfășurare a procedurii de recoltare a probei, acestea sunt consemnate în formularul suplimentar de raport — comentarii.

Art. 52. — Dispozițiile art. 37 se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 8-a

Transportul probelor și al documentației aferente

Art. 53. — (1) Ofițerul de control doping, împuternicit de Agenție, are obligația de a depozita probele în genți speciale sigilate și de a le transporta în cel mai scurt timp posibil la laboratorul de control doping.

(2) Transportul se încheie cu predarea probelor la laboratorul de control doping în baza formularului de transport și predare a probelor doping prevăzut în anexa nr. 8.

(3) Formularul de control doping care însoțește probele la laborator nu conține datele de identificare ale sportivului.

(4) Agenția coordonează și răspunde de transportul probelor la laborator.

(5) Dacă primirea probelor cu documentația aferentă sau a documentației referitoare la recoltarea probelor nu este confirmată la destinație sau dacă integritatea ori identitatea probei ar fi putut fi compromisă în timpul transportului, lanțul de custodie va fi verificat de către Agenție. În această situație, Agenția va hotărî dacă proba respectivă va fi invalidată.

SECȚIUNEA a 9-a

Posibile abateri de la procedura de recoltare a probelor biologice

Art. 54. — (1) Orice abatere de la procedura normală de recoltare a probei biologice și care poate determina o încălcare a reglementărilor anti-doping este consemnată de către ofițerul de control doping în formularul suplimentar de raport — comentarii, iar Agenția inițiază cercetări privind o posibilă încălcare a reglementărilor anti-doping.

(2) Rezultatul respectivei cercetări se comunică sportivului, federației sportive naționale, Agenției Naționale pentru Sport, Comitetului Olimpic și Sportiv Român, clubului sportiv și Agenției Mondiale Anti-Doping.

SECȚIUNEA a 10-a

Modificări necesare în procedura de testare a sportivilor cu handicap

Art. 55. — Pentru sportivii cu handicap, toate aspectele înștiințării și recoltării probei se realizează în conformitate cu procedurile standard de înștiințare și de recoltare a probei, dacă nu sunt necesare modificările corespunzătoare acestora, prevăzute în prezentele norme metodologice.

Art. 56. — (1) În cazul sportivilor cu handicap, Agenția acceptă modificările necesare în procedura de recoltare a probei și ale echipamentului, în limita posibilităților. Toate modificările procedurii standard de recoltare a probei pentru sportivii cu handicap sunt înregistrate în formularul

suplimentar de raport — comentarii de către ofițerul de control doping și raportate Agenției.

(2) Ofițerul de control doping are responsabilitatea delegată de către Agenție de a autoriza modificări de procedură atât timp cât acestea nu vor compromite identitatea, securitatea și integritatea probei.

(3) Sportivii cu handicap fizic, senzorial și intelectual au dreptul de a fi asistați de către reprezentanți.

(4) Când tipul de handicap impune utilizarea permanentă a unor recipiente de recoltare a urinei sau sonde de urină, înainte de a emite proba pentru testul doping, sportivului i se solicită să elimine urina existentă în asemenea sisteme.

CAPITOLUL III

Gestionarea rezultatelor

Art. 57. — (1) Responsabilitatea gestionării rezultatelor controlului doping revine Agenției, care primește rezultatele de la laboratorul de control doping sub forma buletinului de analiză, prin înmânare directă sau fax securizat.

(2) Directorul Direcției testare și programe social-educative primește din partea ofițerului de control doping documentația sigilată, de la ședința de recoltare a probei, prin înmânare directă.

Art. 58. — Documentația utilizată în testarea doping împreună cu buletinele de analiză, în cazul unor rezultate negative, sunt păstrate de Agenție timp de minimum 8 ani.

Art. 59. — (1) La primirea unui rezultat pozitiv, Agenția analizează toată documentația utilizată în testarea doping în vederea constatării eventualelor încălcări ale reglementărilor anti-doping.

(2) Dacă există nereguli în procedura de recoltare a probelor, Agenția, prin personalul autorizat cu gestionarea rezultatelor, stabilește dacă acestea influențează validitatea rezultatului.

(3) În cazul în care se consideră că aceste nereguli influențează neîndoiește validitatea rezultatului pozitiv, Agenția declară testul nul, urmând ca sportivul să fie supus unui nou control doping.

Art. 60. — (1) În cazul în care, în urma metodelor analitice, laboratorul a constatat prezența raportului testosteron—epitestosteron mai mare de 4/1, este obligatorie o investigație suplimentară pentru a determina dacă raportul se datorează unor stări fiziologice, patologice sau originii exogene a utilizării substanței interzise. Investigația poate include o revizuire a testelor anterioare. În cazul în care un minim de 3 teste anterioare nu sunt disponibile, sportivul este supus unui studiu longitudinal și este testat fără aviz prealabil cel puțin o dată pe lună, timp de 3 luni, sau se utilizează metoda analitică IRMS — spectrometrie de masă cu raport izotopic.

(2) Dacă investigația indică faptul că valoarea crescută a testosteronului endogen reprezintă o consecință a stării fiziologice sau patologice a sportivului și nu a unei încălcări a reglementărilor anti-doping, Agenția informează sportivul despre rezultatele investigației și nu se vor lua măsuri ulterioare. Proba sportivului este considerată negativă.

(3) Dacă investigația realizată de Agenție identifică dovezi ale unei încălcări a reglementărilor anti-doping,

aceasta aplică reglementările referitoare la rezultatul pozitiv constat.

(4) Agenția poate contacta alte organizații anti-doping, alte laboratoare de control doping sau Agenția Mondială Anti-Doping pentru a verifica testele doping ale sportivului efectuate pe parcursul timpului.

Art. 61. — (1) În cazul în care laboratorul raportează prezența unei substanțe interzise sau a unei metode interzise, la proba A, pentru care a fost acordată o scutire pentru uz terapeutic, în concordanță cu standardul internațional de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, nu mai este necesar să se adopte alte măsuri. Dacă sportivului i s-a acordat o scutire pentru uz terapeutic, dar nivelul substanței interzise din proba biologică nu este în concordanță cu scutirea acordată, atunci Agenția aplică reglementările referitoare la rezultatul pozitiv constat.

(2) Dacă rezultatul probei A este pozitiv și sportivului nu i s-a acordat o scutire pentru uz terapeutic, Agenția aplică reglementările referitoare la rezultatul pozitiv constat.

Art. 62. — (1) Agenția înștiințează imediat sportivul și solicitantul controlului doping despre reglementările anti-doping încălcate, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2006, și asupra faptului că urmează să se întrunească comisia de audiere, cu precizarea locului și datei de desfășurare a ședinței de audiere.

(2) Notificarea sportivului cuprinde următoarele detalii referitoare la desfășurarea ședinței de audiere:

a) data, ora și adresa locului unde se desfășoară ședința de audiere;

b) numele, prenumele sportivului, ramura și disciplina sportivă practică de sportiv;

c) tipul testării — în competiție sau în afara competiției;

d) data și locul recoltării probei;

e) rezultatul pozitiv al probei A și detalii despre substanța interzisă identificată;

f) dreptul sportivului de a solicita copii ale documentației de laborator care includ informații prevăzute în Standardul Internațional pentru Laboratoare;

g) reglementarea anti-doping încălcată;

h) dreptul sportivului de a solicita în cadrul audierilor contraexpertiză prin analiza probei B, cheltuielile căzând în sarcina lui, iar în cazul în care renunță la acest drept, obligația de a da o declarație scrisă în acest sens;

i) dreptul sportivului de a avea un reprezentant, pe cheltuielile sa;

j) dreptul sportivului de a prezenta la audieri probe și martori în apărarea sa;

k) dreptul sportivului și/sau al reprezentantului sportivului să asiste la identificarea, desigilarea și analiza probei B.

Art. 63. — (1) Agenția organizează audierea sportivului, ocazie cu care sportivul poate solicita contraexpertiză sau poate da o declarație scrisă din care să reiasă că renunță la analiza probei B.

(2) Dacă sportivul solicită efectuarea contraexpertizei, aceasta trebuie să fie analizată într-un laborator acreditat de Agenția Mondială Anti-Doping.

(3) Agenția contactează laboratorul și stabilește împreună cu acesta data contraexpertizei.

(4) Agenția înștiințează sportivul despre data la care va avea loc contraexpertiza, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării din partea sportivului.

(5) Termenul pentru contraexpertiză poate fi prelungit prin acord reciproc între sportiv, Agenție și laborator.

(6) În cazul în care nici sportivul și nici reprezentantul său nu pot asista la identificarea, desigilarea și analiza probei B, Agenția sau laboratorul acreditat desemnează, din oficiu, o persoană independentă.

(7) În cazul în care sportivul renunță la contraexpertiză, Agenția poate decide efectuarea acesteia și contactează un laborator acreditat.

(8) Dacă rezultatul contraexpertizei nu confirmă rezultatul analizei probei A, Agenția înștiințează sportivul că proba a fost declarată negativă și că este nevinovat.

(9) Dacă rezultatul contraexpertizei confirmă rezultatul probei A sau dacă sportivul a renunțat la analiza probei B în condițiile alin. (1), Agenția convoacă comisia de audiere, care emite o decizie prin care constată reglementarea anti-doping care a fost încălcată.

(10) În baza deciziei comisiei de audiere și a dosarului în cauză, comitetul pentru stabilirea sancțiunii stabilește sancțiunea pentru fapta respectivă.

(11) Agenția comunică sancțiunea sportivului, federației sportive naționale de specialitate, Agenției Naționale pentru Sport, Comitetului Olimpic și Sportiv Român, federației internaționale corespunzătoare și Agenției Mondiale Anti-Doping.

(12) Federația sportivă națională are obligația să urmărească aplicarea sancțiunii.

Art. 64. — Sportivul poate apela decizia la comisia de apel care funcționează pe lângă Agenție și la Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 65. — Regulamentele de organizare și funcționare a comisiei de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, a comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping, a comisiei de apel și a comitetului pentru stabilirea sancțiunilor se aprobă prin ordin al președintelui Agenției, în 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 66. — Agenția recunoaște, în condiții de reciprocitate, potrivit art. 1 din Protocolul adițional la Convenția împotriva dopajului (Strasbourg, 1989), adoptat la Varșovia la 12 septembrie 2002, ratificat de România prin Legea nr. 302/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 13 iulie 2006, competența organizațiilor anti-doping ale statelor părți la Convenția împotriva dopajului (Strasbourg, 1989) de a efectua controale doping sportivilor români aflați pe teritoriul statelor respective.

Art. 67. — Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*) Anexele nr. 1—8 sunt reproduse în facsimil.

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING
INVITAȚIE PENTRU TESTUL DOPING
ÎN COMPETIȚIE

NUMELE

PRENUMELE

NUMĂR DE CONCURS

TIPUL COMPETIȚIEI

LOCALITATEA

DATA

DESFĂȘURĂRII COMPETIȚIEI

VĂ RUGĂM SĂ REȚINEȚI CĂ SUNTEȚI INVITAT SĂ VĂ PREZENTAȚI LA STAȚIA DOPING

ÎN DATA

LA ORA

NEPREZENTAREA NEMOTIVATĂ LA STAȚIA DE CONTROL DOPING ECHIVALEAZĂ CU UN TEST POZITIV!

PUTEȚI FI ÎNSOȚIT DE ANTRENOR, MEDIC SAU ALT REPREZENTANT DIN ANTURAJUL DUMNEAVOASTRĂ (1 PERSOANĂ).

CONFIRMAREA DE PRIMIRE A INVITAȚIEI DE PREZENTARE LA
STAȚIA DE CONTROL DOPING

AM LUAT LA CUNOȘTINȚĂ DE INVITAȚIA PENTRU TESTUL ANTI-DOPING URMÂND A MĂ PREZENTA
LA ORA ȘI DATA STABILITĂ.

SEMNĂTURA SPORTIVULUI

DATA

ORA

INFORMAȚII UTILE PENTRU SPORTIVI REFERITOARE LA CONTROLUL DOPING

PUTEȚI FI TESTAT ORIUNDE ȘI ORICÂND ATÂT ÎN COMPETIȚIE, CÂT ȘI ÎN AFARA COMPETIȚIEI.

Dacă aveți o scutire pentru uz terapeutic (SUT) sau o decizie de acordare a unei SUT, vă rugăm să aduceți cu dumneavoastră o copie a acestora pe care o înmânați ofițerului de control doping (OCD). La rândul său, OCD o va trimite împreună cu formularul de control la ANAD.

Ofițerii de control doping semnează o declarație de confidențialitate prin care se obligă să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor legate de sportiv și de toate datele completate în formularele utilizate în controlul doping.

“NU-ȚI RISIPI ȘANSELE, DOPAJUL ÎNSEAMNĂ EȘEC!”

**AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING
INVITAȚIE PENTRU TESTUL DOPING
ÎN AFARA COMPETIȚIEI**

NUMELE PRENUMELE

DISCIPLINA SPORTIVĂ

LOCALITATEA DESFĂȘURĂRII TESTULUI DOPING

VĂ RUGĂM SĂ REȚINEȚI CĂ SUNTEȚI INVITAT SĂ VĂ PREZENTAȚI LA STAȚIA DOPING

ÎN DATA LA ORA

NEPREZENTAREA NEMOTIVATĂ LA STAȚIA DE CONTROL DOPING ECHIVALEAZĂ CU UN TEST POZITIV!

PUTEȚI FI ÎNSOȚIT DE ANTRENOR, MEDIC SAU ALT REPREZENTANT DIN ANTURAJUL DUMNEAVOASTRĂ (1 PERSOANĂ).

**CONFIRMAREA DE PRIMIRE A INVITAȚIEI DE PREZENTARE LA
STAȚIA DE CONTROL DOPING**

AM LUAT LA CUNOȘTINȚĂ DE INVITAȚIA PENTRU TESTUL DOPING URMÂND A MĂ PREZENTA
LA ORA ȘI DATA STABILITĂ.

SEMNĂTURA SPORTIVULUI   DATA   ORA

INFORMAȚII UTILE PENTRU SPORTIVI REFERITOARE LA CONTROLUL DOPING

PUTEȚI FI TESTAT **ORIUNDE ȘI ORICÂND** ATÂT ÎN COMPETIȚIE, CÂT ȘI ÎN AFARA COMPETIȚIEI.

Dacă aveți o scutire pentru uz terapeutic (SUT) sau o decizie de acordare a unei SUT, vă rugăm să aduceți cu dumneavoastră o copie a acesteia pe care o înmânați ofițerului de control doping (OCD). La rândul său, OCD o va trimite împreună cu formularul de control la ANAD.

Ofițerii de control doping semnează o declarație de confidențialitate prin care se obligă să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor legate de sportiv și de toate datele completate în formularele utilizate în controlul doping.

“NU-ȚI RISIPI ȘANSELE, DOPAJUL ÎNSEAMNĂ EȘEC!”

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

PROCES VERBAL DE PREDARE-PRIMIRE A TRUSELOR

1. INFORMAȚII DESPRE PREDAREA TRUSELOR

AGENT COLECTOR	NUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	PRENUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	
REPREZENTANT ANAD	NUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	PRENUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	
NUMĂR TRUSE RIDICATE	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/>	NUMĂR GENȚI	<input style="width: 20px;" type="text"/>
NUMĂR SIGILIU	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/>	DATA	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <small>ziua luna anul</small>
SEMĂTURA AGENT COLECTARE	<input style="width: 100%;" type="text"/>		SEMĂTURA REPREZENTANT ANAD
		ÎN COMPETIȚIE ☐ ÎN AFARA COMPETIȚIEI ☐	

2. INFORMAȚII DESPRE RETURNAREA TRUSELOR

AGENT COLECTOR	NUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	PRENUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	
REPREZENTANT ANAD	NUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	PRENUME <input style="width: 80%;" type="text"/>	
NUMĂR TRUSE RETURNATE	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/>	NUMĂR PROBE PREDATE LA LABORATOR	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/>
NUMĂR SIGILIU	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/>	NUMĂR GENȚI	<input style="width: 20px;" type="text"/>
COMENTARIU: ORICE COMENTARIU TREBUIE MENȚIONAT AICI. DACĂ ESTE NECESAR, CONTINUAȚI PE O PAGINĂ SUPLIMENTARĂ.			
			D/N ☐ FORMULAR SUPLIMENTAR ☐
DATA	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <small>ziua luna anul</small>	ORA COMPLETĂRII	<input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/>
SEMĂTURA AGENT COLECTARE	<input style="width: 100%;" type="text"/>		SEMĂTURA REPREZENTANT ANAD

GUVERNUL ROMÂNIEI

**AGENȚIA NAȚIONALĂ
A N T I D O P I N G**

B-dul Basarabia, nr. 37-39, cod 022103, sector 2, București,
Tcl/Fax: +40-21- 311.55.41

DELEGAȚIE

Având în vedere prevederile LEGII 227/2006, se delegă
dl/dna..... in
calitate de Ofiter de control doping, identificat/a cu (Legitimația
nr.....) pentru a recolta un număr de.....probe urină / sânge
la ..... competiția

.....

sau in afara competitiei..... care va avea loc
în ziua (zilele).....

orele..... la locatia .....

din orașul.....

Acțiunea a fost comandată de.....

.....

Organizatorii competiției au obligația de-a asigura accesul agenților de control
doping în incinta Bazei și de a pune la dispoziția acestora un spațiu care sa indeplineasca
cerintele Statice de control doping.

PREȘEDINTE

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

FORMULAR DE CONTROL DOPING

TEST AUTORIZAT DE

TEST COMANDAT DE

1. INFORMAȚII DESPRE SPORTIV

NUME	PRENUME	DATA NAȘTERII			
NR. TEL. AL SPORTIVULUI	ADRESA SPORTIVULUI	LOCALITATE	JUDEȚ/SECTOR		
NUMELE ANTRENORULUI		STR.	Bl.	Sc.	Apartment.
NUMELE MEDICULUI SPORTIV		SPORTIVUL SE AFLĂ ÎN POSESIA UNUI ACT DE IDENTITATE? DA ☐ NU ☐			
CLUBUL SPORTIV		TIPUL	SERIA	NR.	
ADRESA CLUB		SPORTIV DE NIV. NAȚIONAL	SPORTIV DE NIV. INTERNAȚIONAL		

2. INFORMAȚII REFERITOARE LA ANALIZE

FEDERAȚIA SPORTIVĂ	DISCIPLINA SPORTIVĂ	DATA TESTĂRII	SEXUL
URINĂ A/B	CODUL PROBEI	ORA	IN AFARA COMPETIȚIEI ☐ IN COMPETIȚIE ☐
VOL. (ML)	pH	DENSITATEA SPECIFICĂ	MOMENTUL SOBRII LA STAȚIA DOPING
ESANTION ADIȚIONAL	D/N	A/B	PROBA PARTIALĂ
VOL. (ML)	pH	DENSITATEA SPECIFICĂ	NUMĂRUL PROBEI PARTIALE
			ORA SIGILĂRII
			INITIALELE SPORTIVULUI/OC
DECLARAȚIE REFERITOARE LA MEDICAMENTE/SUPLIMENTE: DECLARAȚI TOATE MEDICAMENTELE PRESCRISE SAU CARE NU AU FOST PRESCRISE, INCLUSIV VITAMINE ȘI MINERALE, ADMINISTRATE ÎN ULTIMELE 7 ZILE (ACOLO UNDE ESTE POSIBIL, INDICAȚI DOZAJUL).			
FORMULAR SUPPLEMENTAR DE RAPORT ☐ D/N NUMĂRUL			
PENTRU A SPRIJINI COMBATEREA DOPAJULUI ÎN SPORT, PRIN SEMNAREA ACESTUI FORMULAR ÎMI EXPRIM CONȘIȚĂMÂNTUL CA PROBA MEA SĂ FIE UTILIZATĂ ÎN SCOPUL CERCETĂRII EFECTUATE ÎN DOMENIUL ANTI-DOPING			
ACCEPT ☐ REFUZ ☐ SEMNĂTURA			

3. CONFIRMAREA PROCEDURII PENTRU TESTELE DE URINĂ

COMENTARIU: ORICE COMENTARIU TREBUIE MENȚIONAT AICI. DACĂ ESTE NECESAR, CONTINUAȚI PE UN FORMULAR DE RAPORT SUPPLEMENTAR.			
FORMULAR SUPPLEMENTAR DE RAPORT ☐ D/N NUMĂRUL			
DECLARĂ CĂ PROCESUL DE COLECTARE A PROBEI S-A DESFĂȘURAT CONFORM NORMELOR METODOLOGICE ÎN VIGOARE.			
NUMELE MARTORUL LA PROBA DE URINĂ	SEMNĂTURA	A DOUA PROBA ☐ D/N	NUMELE MARTORUL LA PROBA DE URINĂ
NUMELE REPREZENTANTUL SPORTIVULUI	FUNCȚIA	SEMNĂTURA	
NUMELE OFITERUL DE CONTROL DOPING	SEMNĂTURA	DATA	ORA COMPLETĂRII
Ziua Luna Anul			
DECLARĂ CĂ INFORMAȚIILE FURNIZATE ÎN ACESTI DOCUMENT SUNT CORECTE. DECLARĂ CĂ, ȚINÂND CONȚ DE COMENTARIILE ÎNCRISATE ÎN SECȚIUNEA 3, COLECTAREA PROBEI S-A FĂCUT CONFORM NORMELOR METODOLOGICE ÎN VIGORE, ACCEPTĂ CĂ TOATE INFORMAȚIILE LEGATE DE CONTROLUL DOPING, SĂ FIE TRANSMISE INSTITUȚIILOR ABILITATE, ÎN CONFORMITATE CU CODUL MONDIAL ANTI-DOPING. AM PRIMIT COPIA.			
SEMNĂTURA SPORTIVULUI			

ORIGINAL - ANAD - ALB

COPIA 1 - SOLICITANTUL, TESTĂRII - ROZ

COPIA 2 - SPORTIVUL - DALBEN

COPIA 3 - LABORATOR - VERDE

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING**FORMULAR SUPLIMENTAR DE RAPORT
COMENTARII**CODUL PROBEI

--	--	--	--	--	--	--	--

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

**FORMULAR SUPLIMENTAR DE RAPORT
DECLARATIE REFERITOARE LA MEDICAMENTE**

CODUL PROBEI

--	--	--	--	--	--	--

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 149/2002 privind stabilirea și ajustarea tarifelor pentru furnizarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare în municipiul Ploiești

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 149/2002 privind stabilirea și ajustarea tarifelor pentru furnizarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare în municipiul Ploiești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 26 februarie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) Concesionarul poate solicita modificarea tarifelor de bază pentru alimentarea cu apă potabilă și canalizare în situațiile și în condițiile prevăzute în contractul de concesiune. Modificarea tarifelor de bază se avizează de către Autoritatea Națională de Reglementare pentru

Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, investită cu competență exclusivă în acest scop.“

2. **După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 4, cu următorul cuprins:**

„Art. 4. — Contractul de concesiune se transmite Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală, care își exercită atribuțiile în conformitate cu dispozițiile prezentei hotărâri.“

3. **Anexele nr. 1 și 2 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2*) la prezenta hotărâre.**

4. **În tot cuprinsul hotărârii denumirea „Oficiul Concurenței“ se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală“.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 1.643.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

STABILIREA TARIFELOR DE BAZĂ

Tarifele de bază pentru apa potabilă și canalizare reprezintă prețurile și tarifele în vigoare la data de 1 septembrie 1999 (tarife în vigoare înainte de semnarea contractului de concesiune a serviciilor publice de apă și canalizare din municipiul Ploiești) și cheltuielile din programul de investiții, calculate la data de 1 septembrie 1999 fără T.V.A. și alte taxe, și se stabilesc la următoarele niveluri:

Anul	2001	2002	2003	2004	2005	2006-2025
	ROL/m ³	ROL/m ³	ROL/m ³	ROL/m ³	ROL/m ³	RON/m ³
Tarif de bază	T(Ba2001)	T(Ba2002)	T(Ba2003)	T(Ba2004)	T(Ba2005)	T(Ba2006)
Apa potabilă (TBan)	=2.888	=3.300	=3.850	=4.400	=4.675	=0,51
Tarif de bază canalizare (TBcn)	T(Bc2001)	T(Bc2002)	T(Bc2003)	T(Bc2004)	T(Bc2005)	T(Ba2006)
	= 688	=1.030	= 1.356	= 1.735	=2.063	=0,23

AJUSTAREA TARIFELOR

a) Tariful pentru apă potabilă la data ajustării n se va calcula prin aplicarea următoarei formule:

$$Ta(n) = [T(Ban) - A(ao)] \times K(n) + A(an),$$

în care:

Ta(n) = tariful apei potabile la data ajustării n;

K(n) = coeficientul de ajustare;

T(Ban) = tariful de bază pentru apă potabilă, definit în anexa nr. 1.

A(ao) = costul mediu pe perioada de 12 luni înaintea datei de 1 septembrie 1999 al unui metru cub de apă potabilă, calculat prin aplicarea formulei:

$$A(ao) = \frac{EP(o)}{V(o)}$$

în care:

EP(o) = costul de cumpărare de la Administrația Națională "Apele Romane" al apei potabile tratate și al apei brute din subteran (fără T.V.A.) pe perioada de 12 luni înainte de 1 septembrie 1999;

V(o) = volumul de apă potabilă facturată pe perioada de 12 luni înainte de 1 septembrie 1999.

A(an) = costul mediu pe perioada de 12 luni înaintea datei n de ajustare al unui metru cub de apă potabilă, calculat prin aplicarea formulei:

$$A an = \frac{EP(n)}{V(n)}$$

în care:

EP(n) = costul de cumpărare de la Administrația Națională "Apele Romane" al apei potabile tratate și al apei brute din subteran (fara T.V.A.) pe perioada de 12 luni care precedă datei n a ajustării;

V(n) = volumul de apă potabilă facturată pe perioada de 12 luni care precedă datei n a ajustării.

b) Tariful pentru canalizare la data n a ajustării se va calcula prin aplicarea următoarei formule:

$$Tc(n) = T(Bcn) \times K(n),$$

în care:

$Tc(n)$ = tariful pentru apa uzată la data ajustării n;

$T(Bcn)$ = tariful de bază pentru canalizare, definit în anexa nr. 1;

$K(n)$ = coeficientul de ajustare.

c) Coeficientul de ajustare K n se determină conform formulei:

$$K(n) = a(1) \times \frac{IPC(n)}{IPC(o)} + a(2) \times \frac{E1(n)}{E1(o)} + a(3) \times \frac{RON(n)}{RON(o)} \times \frac{IPCE(n)}{IPCE(o)}$$

în care:

a(1), a(2), a(3) reprezintă coeficienții de pondere;

$a(1) + a(2) + a(3) = 100\%$;

$a(1) = 65\%$; $a(2) = 15\%$; $a(3) = 20\%$;

$IPC(o)$ = indicele prețurilor de consum în România publicat de Institutul Național de Statistică în luna septembrie 1999*);

$IPC(n)$ = indicele prețurilor de consum în România publicat de Institutul Național de Statistică la data n a ajustării*);

$IPCE(o)$ = indicele oficial al prețului de consum în Europa la data de 1 septembrie 1999**);

$IPCE(n)$ = indicele oficial al prețului de consum în Europa la data n a ajustării**);

$E1(o)$ = prețul mediu pe kWh (fara T.V.A.), obținut prin împărțirea sumei facturate pentru energia electrică pe o perioadă de 12 luni înainte de 1 septembrie 1999;

$E1(n)$ = prețul mediu pe kWh (fara T.V.A.), obținut prin împărțirea sumei facturate pentru electricitate în ultimele 12 luni înaintea datei n de ajustare la numărul de kWh consumați în aceeași perioadă;

$RON(o)$ = cursul de schimb oficial al leului față de euro, comunicat de Banca Națională a României la data de 1 septembrie 1999;

$RON(n)$ = cursul de schimb oficial al leului față de euro, comunicat de Banca Națională a României pentru data de 1 a lunii în care se solicită ajustarea.

*) august 1999 = 100.

***) 1996 = 100.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea nivelului reducerii sumei de rambursat din volumul creditului acordat în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, diferențiat în funcție de tipul proiectului de investiții, pentru anul 2006, precum și pentru modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 alin. (2) din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Se stabilește nivelul reducerii sumei de rambursat din volumul creditului acordat în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 iulie 2005, cu modificările ulterioare, diferențiat în funcție de tipul proiectului de investiții, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 29 august 2005, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) plata reducerii de până la 50% din creditele acordate beneficiarilor care se încadrează în prevederile art. 11 din lege;“.

2. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Prevederile art. 16 și 17 sunt aplicabile numai pentru investitorii prevăzuți la art. 6 din lege, care nu beneficiază de:

a) cofinanțare pentru investițiile finanțate din programe comunitare;

b) cofinanțare publică nerambursabilă de la bugetul de stat pentru proiectele de investiții care fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2006 privind asigurarea de la bugetul de stat a cofinanțării publice nerambursabile pentru proiectele de investiții din cadrul Programului SAPARD;

c) susținere din fonduri bugetare pentru achiziția de animale pentru reproducție care face obiectul Hotărârii Guvernului nr. 1.583/2006 pentru susținerea din fonduri bugetare a achiziției de animale de reproducție.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.

Nr. 1.645.

ANEXĂ

N I V E L U L

reducerii sumei de rambursat din volumul creditului acordat în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, diferențiat în funcție de tipul proiectului de investiții

Nr. crt.	Tipul proiectului de investiții	Nivelul reducerii sumei de rambursat din creditul acordat conform Legii nr. 231/2005 (50%)
1.	Achiziționarea de tractoare agricole noi	50%
2.	Achiziționarea de mașini, utilaje agricole pentru ferme vegetale și zootehnice	25%
3.	Investiții în depozite pentru cereale și oleaginoase	30%

Nr. crt.	Tipul proiectului de investiții	Nivelul reducerii sumei de rambursat din creditul acordat conform Legii nr. 231/2005 (50%)
4.	Achiziționarea de material biologic pentru o singură populare a fermelor: — vaci de lapte, inclusiv bubaline; — îngrășătorii de taurine; — ovine; — caprine; — îngrășătorii de berbecuți; — găini ouătoare; — pui de carne; — îngrășătorii de porci; — struți.	50%
5.	Proiectele de investiții cofinanțate din fonduri nerambursabile în cadrul unor programe comunitare, proiectele de investiții care fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2006 privind asigurarea de la bugetul de stat a cofinanțării publice nerambursabile pentru proiectele de investiții din cadrul Programului SAPARD, precum și proiectele susținute din fonduri bugetare pentru achiziția de animale pentru reproducție care face obiectul Hotărârii Guvernului nr. 1.583/2006 pentru susținerea din fonduri bugetare a achiziției de animale de reproducție	0%

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

privind aprobarea Normelor tehnice pentru proiectarea și execuția conductelor de alimentare din amonte și de transport gaze naturale

Având în vedere dispozițiile art. 8 lit. d) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice pentru proiectarea și execuția conductelor de alimentare din amonte și de transport gaze naturale, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Naturale, operatorul de transport, operatorii conductelor de alimentare din amonte, agenții economici autorizați, precum și persoanele fizice autorizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 2. — Compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Ștefan Cosmeanu

București, 7 noiembrie 2006.
Nr. 1.220.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**privind modificarea și completarea Ordinului nr. 3.109/2003 pentru punerea în aplicare a Normelor privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 21 alin. (7) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 2 noiembrie 2006, prin care s-au adoptat modificările și completările la Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 noiembrie 2003,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 noiembrie 2003, se modifică și completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Rezerva de beneficii și risturnuri se constituie pentru contractele de asigurări la care se prevăd reduceri de primă, în cazul reînnoirii acestora, și/sau restituiri de primă, în cazul participării asiguraților la profitul asigurătorilor.“

2. La articolul 3, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Elementele care se iau în considerare în calculul rezervei de daune sunt: valoarea estimată a despăgubirii

cuvinte pentru dauna avizată, în limita sumei asigurate, cheltuielile cu constatarea și evaluarea pagubei, aferente serviciilor prestate de terțe persoane, și costurile de lichidare a daunei, aferente serviciilor prestate de terțe persoane.“

3. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Dacă indemnizația de asigurare se va plăti sub formă de anuități, rezerva de daune va fi calculată prin metode actuariale.“

Art. II. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. III. — Direcția generală stabilitate financiară și actuariat din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 6 noiembrie 2006.
Nr. 113.129.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Normelor privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asigurătorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 2 noiembrie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asigurătorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asigurătorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice

brute, precum și coeficientul de lichiditate, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă următoarele acte normative:

a) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2003 pentru punerea în aplicare a Normelor privind categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului care practică asigurări generale, reguli de dispersie a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 noiembrie 2003;

b) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2005 pentru punerea în aplicare a

Normelor privind rezervele tehnice pentru asigurările generale, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 15 iulie 2005.

Art. 4. — Direcția generală stabilitate financiară și actuariat din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 6 noiembrie 2006.

Nr. 113.130.

ANEXĂ

N O R M E

privind activele admise să acopere rezervele tehnice brute pentru asigurătorul care practică activitatea de asigurări generale, dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, precum și coeficientul de lichiditate

ARTICOLUL 1

(1) La investirea activelor admise să acopere rezervele tehnice brute se va ține seama de tipul de activitate desfășurată de asigurător, astfel încât să se asigure randamentul, siguranța și tranzacționabilitatea investițiilor, societatea de asigurare asigurând dispersia activelor respective.

(2) Societățile de asigurare trebuie să își acopere rezervele tehnice brute cu active congruente în conformitate cu prevederile art. 6.

(3) Pentru activitățile desfășurate în statele membre, activele admise să acopere rezervele tehnice brute trebuie localizate pe teritoriul acestora.

ARTICOLUL 2

Categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice brute sunt:

A. Investiții:

- (i) titluri de stat și bonuri de tezaur emise de statele membre;
- (ii) titluri emise de autorități ale administrației publice locale;
- (iii) obligațiuni și alte instrumente ale pieței monetare și de capital, asimilate acestora, tranzacționate pe o piață supravegheată;
- (iv) acțiuni și alte participații cu randament variabil, asimilate acestora, tranzacționate pe o piață supravegheată;
- (v) unități în organisme de plasament colectiv în valori mobiliare și alte fonduri de investiții;
- (vi) depozite și conturi curente la instituții de credit;
- (vii) terenuri, construcții în proprietatea societăților;
- (viii) împrumuturi.

B. Creanțe:

- (i) creanțe de la asigurați și intermediari rezultând din operațiuni de asigurare directe și acceptări în reasigurare;
- (ii) partea din rezervele tehnice aferente contractelor cedate în reasigurare;
- (iii) dobânzi de încasat aferente activelor admise să acopere rezervele tehnice brute.

C. Altele:

- (i) active corporale, altele decât terenuri și construcții;
- (ii) cheltuieli de achiziție reportate;
- (iii) disponibilități în casierie.

ARTICOLUL 3

În evaluarea activelor admise să acopere rezervele tehnice brute se vor respecta următoarele reguli:

a) activele admise să acopere rezervele tehnice brute se evaluează la valoarea netă, respectiv fără includerea cheltuielilor de achiziție;

b) activele admise să acopere rezervele tehnice brute trebuie evaluate pe bază prudentială, avându-se în vedere orice nerealizări viitoare. Activele corporale, altele decât terenurile sau construcțiile, pot fi admise să acopere rezervele tehnice brute numai dacă sunt evaluate pe baza amortizării prudentiale;

c) împrumuturile acordate, în condițiile legii, societăților, statului sau organizațiilor internaționale, autorităților locale ori regionale și persoanelor fizice pot fi admise să acopere rezervele tehnice brute numai dacă există suficiente garanții cu privire la securitatea acestora, bazate pe situația celui împrumutat, ipoteci, garanții bancare, garanții acordate de societăți de asigurare sau alte forme de garanții;

d) valoarea creanțelor admise să acopere rezervele tehnice brute trebuie calculată pe bază prudentială, avându-se în vedere orice pierderi viitoare. Creanțele de la asigurați și intermediari rezultând din operațiuni de asigurare directe și acceptări în reasigurare pot fi acceptate ca acoperire pentru rezervele de primă brute, până la nivelul acestora și numai în măsura în care nu sunt restante de mai mult de 3 luni;

e) în cazul în care o filială a asigurătorului administrează parțial sau în totalitate investițiile asigurătorului, la aplicarea prevederilor art. 1—4 se va ține seama de activele filialei, tratamentul activelor altor filiale ale asigurătorului fiind similar;

f) cheltuielile de achiziție reportate pot fi acceptate ca acoperire pentru rezervele tehnice numai în măsura în care metoda de calcul al acestora este compatibilă cu calculul rezervelor de primă;

g) terenurile și construcțiile pot fi acceptate ca acoperire pentru rezervele tehnice brute numai în măsura în care asigurătorul face dovada proprietății acestora și sunt libere de sarcini. Actul doveditor al proprietății va fi transmis odată cu situațiile financiare aferente exercițiului financiar 2006, urmând ca la fiecare raportare ulterioară asigurătorul să declare pe propria răspundere dacă au intervenit sau nu modificări în ceea ce privește situația proprietății;

h) construcțiile admise să acopere rezervele tehnice brute de reasigurare vor fi asigurate împotriva tuturor riscurilor la care sunt expuse, cel puțin la nivelul valorii luate în considerare la acoperirea rezervelor tehnice brute, în baza unei asigurări distincte încheiate cu un alt asigurător, sau vor fi autoasigurate cu condiția cedării riscului în reasigurare, în proporție de cel puțin 70%, unor societăți de reasigurare de pe piața internațională.

ARTICOLUL 4

Reguli privind dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute

(1) Asigurătorul care practică activitatea de asigurări generale poate investi maximum:

1. 50% din rezervele tehnice brute în acțiuni, obligațiuni și alte instrumente ale pieței de capital tranzacționate pe o piață reglementată și supravegheată, precum și titluri de participare la organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, cu respectarea pct. 2;

2. 5% din rezervele tehnice brute în acțiuni și alte titluri negociabile tratate ca acțiuni, obligațiuni, titluri de credit și alte instrumente ale pieței monetare sau de capital, precum și titluri de participare la organisme de plasament colectiv în valori mobiliare emise de aceeași entitate;

3. 40% din rezervele tehnice brute în terenuri și construcții, cu respectarea pct. 4;

4. 10% din rezervele tehnice brute într-un teren sau o clădire ori într-un număr de terenuri sau clădiri suficient de apropiate unele de altele pentru a fi considerate efectiv ca o singură investiție;

5. 90% din rezervele tehnice brute în depozite și disponibilități la instituții de credit, dar nu mai mult de 25% din rezervele tehnice brute într-o singură instituție de credit;

6. 10% din rezervele tehnice brute în active corporale, altele decât terenuri și clădiri;

7. 3% din rezervele tehnice brute în disponibilități în casierie;

8. 1% din rezervele tehnice brute pentru fiecare împrumut, altele decât împrumuturile acordate instituțiilor de credit, societăților de asigurare și societăților de investiții dintr-un stat membru, dar nu mai mult de 5% din rezervele tehnice brute în total împrumuturi.

(2) În cazul categoriilor de active admise să acopere rezervele tehnice brute, altele decât cele prevăzute la alin. (1), pentru care nu s-au prevăzut limite maxime, la investirea acestora asigurătorul va respecta următoarele reguli:

1. activele care acoperă rezervele tehnice brute trebuie să fie diversificate și dispersate într-o astfel de manieră încât să nu existe o utilizare excesivă a unei anumite categorii de active, a unei piețe de investiții sau a unei investiții;

2. investițiile în anumite tipuri de active, care prezintă un risc ridicat fie datorită naturii activului, fie datorită stării în care se află emitentul, trebuie restricționate la un nivel prudential;

3. limitările la anumite categorii de active trebuie să țină seama de tratamentul reasigurărilor în calculul rezervelor tehnice;

4. în cazul în care o filială a asigurătorului administrează parțial sau în totalitate investițiile asigurătorului, la aplicarea prevederilor art. 2—4 se va ține seama de activele filialei, tratamentul activelor altor filiale ale asigurătorului fiind similar;

5. când activele deținute includ împrumuturi sau obligațiuni emise de anumite instituții de credit, aplicând principiile prevăzute la acest articol, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va ține seama de activele deținute de respectivele instituții de credit. Acest tratament poate fi aplicat doar atunci când instituția de credit are sediul central într-un stat membru, este deținută în întregime de respectivul stat membru și/sau de autoritățile locale din statul respectiv și activitatea sa în conformitate cu statutul constă în acordarea prin intermediari a împrumuturilor garantate de stat sau autoritățile locale ori a împrumuturilor acordate organismelor aflate în strânsă legătură cu statul sau autoritățile locale.

ARTICOLUL 5

Coeficientul de lichiditate

(1) Coeficientul de lichiditate reprezintă raportul dintre activele lichide și obligațiile pe termen scurt ale asigurătorului față de asigurați.

(2) Activele lichide sunt:

a) titlurile de stat și obligațiunile emise de autoritățile administrației publice locale;

b) depozitele bancare;

c) disponibilitățile în conturi curente și casierie;

d) valorile mobiliare tranzacționate pe piețe reglementate și supravegheate, în următoarele condiții:

— în limita a 5% din totalul valorilor mobiliare emise de aceeași entitate;

— în calculul activelor lichide obligațiunile vor fi ponderate cu un coeficient de 0,75;

— în calculul activelor lichide acțiunile vor fi ponderate cu un coeficient de 0,50;

e) titlurile de participare la organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), ponderate cu un coeficient de 0,90, în limita a maximum 20% din activul net pentru fiecare fond.

(3) Activele prevăzute la alin. (2) lit. d) și e) vor fi luate în calcul în limita a 50% din totalul activelor lichide.

(4) Activele lichide grevate de sarcini nu sunt luate în considerare la calculul coeficientului de lichiditate.

(5) Obligațiile asigurătorului față de asigurați, pe termen scurt, sunt reprezentate de rezerva de daune brută.

(6) Asigurătorii au obligația de a avea coeficientul de lichiditate pentru activitatea de asigurări generale de cel puțin 1.

(7) Pentru activitățile desfășurate în statele membre, activele lichide trebuie localizate pe teritoriul acestora.

ARTICOLUL 6

Reguli de congruență

(1) Acolo unde garanția prevăzută în contract este exprimată într-o anumită monedă, angajamentele asigurătorului sunt considerate a fi plătibile în acea monedă.

(2) Acolo unde garanția prevăzută în contract nu este exprimată într-o anumită monedă, angajamentele asigurătorului sunt considerate a fi plătibile în moneda țării în care este prezent riscul. Totuși, societățile de asigurare

pot opta pentru moneda în care sunt încasate primele, dacă există un cadru adecvat adoptării unei astfel de soluții. Acest lucru este posibil în cazul în care, din momentul intrării în vigoare a contractului, este puțin probabil ca o daună să fie plătită în moneda în care este încasată prima și nu în moneda țării în care este prezent riscul.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate autoriza asigurătorul ca acesta să ia în considerare, în vederea asigurării riscului, moneda pe care acesta o utilizează, în conformitate cu experiența dobândită, sau, în lipsa experienței, moneda țării în care asigurătorul își are sediul central, pentru contractele care acoperă riscurile cuprinse în clasele 4, 5, 6, 7, 11, 12 și 13 (numai răspunderea civilă a producătorilor), iar pentru contractele care acoperă riscuri cuprinse în alte clase pentru care, în funcție de natura riscurilor, asigurarea riscului se va face într-o altă monedă decât cea care ar rezulta în urma aplicării procedurilor de mai sus.

(4) Acolo unde s-a raportat o daună către un asigurător care poate fi plătită într-o anumită monedă, alta decât cea care rezultă din aplicarea procedurilor menționate mai sus, angajamentele asigurătorului vor fi plătite în acea monedă și, în special, în moneda stabilită de instanța judecătorească sau printr-o înțelegere încheiată între asigurător și asigurat.

(5) Acolo unde este sesizată o daună, exprimată într-o monedă cunoscută dinainte de către asigurător, dar care este diferită de moneda care rezultă din aplicarea procedurilor de mai sus, angajamentele asigurătorului pot fi plătite în acea monedă.

(6) Societățile de asigurare pot să nu își acopere rezervele tehnice prin active congruente, dacă prin aplicarea procedurilor de mai sus rezultă obligația acestora ca pentru a respecta principiul de congruență să păstreze activele într-o valută care să nu depășească mai mult de 7% din activele exprimate în alte valute.

(7) În cazul în care angajamentele pot fi plătite într-o monedă, alta decât moneda unui stat membru, dacă investițiile în acea monedă sunt reglementate, dacă moneda este supusă unor restricții de transfer sau dacă, din motive similare, moneda nu este potrivită pentru a

acoperi rezervele tehnice, societățile de asigurare nu sunt obligate să respecte principiul de congruență.

(8) Societățile de asigurare pot deține active care nu sunt congruente, pentru a acoperi o sumă care să nu depășească mai mult de 20% din obligațiile lor într-o anumită valută.

(9) În cazul în care obligațiile și activele sunt exprimate în moneda unui stat membru, ele sunt considerate a fi exprimate în euro.

ARTICOLUL 7

Active care nu sunt utilizate în acoperirea rezervelor tehnice brute

Prevederile art. 1—4 nu se aplică activelor care nu sunt utilizate pentru acoperirea rezervelor tehnice brute. Asigurătorii care practică activitatea de asigurări generale sunt liberi să hotărască asupra activelor respective, mobile sau imobile, care se includ în activele lor totale.

ARTICOLUL 8

Nu vor fi acceptate ca acoperire pentru rezervele tehnice aferente asigurărilor generale plasamentele în instituții de credit sau în societăți de investiții care nu mai derulează operațiuni curente în legătură cu obiectul lor de activitate și/sau care sub orice formă și-au încetat activitatea și/sau nu și-au respectat obligațiile față de terți.

ARTICOLUL 9

Categoriile de active menționate la art. 2 sunt admise să acopere rezervele tehnice brute numai în situația în care acestea nu sunt grevate de sarcini.

ARTICOLUL 10

Nerespectarea prevederilor prezentelor norme se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 11

Prezentele norme transpun art. 20, 21, 22 și 26 din Directiva 92/49/CEE și anexa 1 la Directiva 88/357/CEE.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind rezervele tehnice pentru asigurările de viață, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 22 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 2 noiembrie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind rezervele tehnice pentru asigurările de viață, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind rezervele tehnice pentru asigurările de viață, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă următoarele acte normative:

a) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.111/2003 pentru punerea în aplicare a Normelor privind condițiile pentru administrarea fondului asigurărilor de viață, investirea și evaluarea activelor și

calculul rezervelor tehnice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 noiembrie 2003;

b) Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2005 pentru punerea în aplicare a Normelor privind rezervele tehnice pentru asigurările de viață, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 15 iulie 2005.

Art. 4. — Direcția generală stabilitate financiară și actuariat din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 6 noiembrie 2006.

Nr. 113.131.

ANEXĂ

N O R M E

privind rezervele tehnice pentru asigurările de viață, activele admise să le acopere și dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute

ARTICOLUL 1

(1) Asigurătorii care practică activitatea de asigurări de viață trebuie să constituie rezerve tehnice, inclusiv rezerve matematice, la un nivel care să le permită onorarea tuturor obligațiilor asumate prin contractele de asigurare.

Valoarea acestor rezerve tehnice se determină în conformitate cu următoarele principii:

A. Principii generale

- (i) Valoarea rezervelor tehnice pentru asigurarea de viață se calculează printr-o evaluare actuarială prospectivă suficient de prudentă, luând în considerare toate obligațiile viitoare determinate de condițiile de asigurare pentru fiecare contract de asigurare existent, incluzând:
  - a) toate beneficiile garantate, inclusiv valorile de răscumpărare garantate;
  - b) bonusurile la care asigurații, contractanții sau beneficiarii sunt deja îndreptățiți, fie colectiv, fie individual, indiferent de tipul bonusurilor în cauză — dobândite, declarate sau alocate;
  - c) toate opțiunile disponibile pentru asigurați, contractanți sau beneficiari pe baza termenilor contractului;
  - d) cheltuieli, inclusiv comisioane, și din care se deduce valoarea primelor viitoare datorate.
- (ii) Rezerva de prime se calculează lunar prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise aferente perioadelor neexpire ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării. Această rezervă se calculează separat pentru fiecare contract de asigurare.
- (iii) Rezerva de daune se constituie și se actualizează lunar, în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurător, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea plății acestor daune. Rezerva de daune se constituie pentru daunele raportate și în curs de lichidare pentru fiecare contract de asigurare la care s-a notificat producerea evenimentului asigurat, pornindu-se de la cheltuielile previzibile care vor fi efectuate în viitor pentru lichidarea acestor daune.

Asigurătorii au obligația de a întocmi și de a menține o evidență distinctă a daunelor avizate, care să permită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor să controleze în orice moment cuantumul și modalitatea de constituire a rezervei de daune. Dacă indemnizația de asigurare se va plăti sub formă de anuități, rezerva de daune va fi calculată prin metode actuariale.

- (iv) Rezerva de beneficii și risturnuri se calculează pentru contractele de asigurări de viață la care se prevede dreptul asiguratului de a participa la beneficiile obținute din fructificarea rezervei matematice, conform obligațiilor asumate. De asemenea, rezerva de beneficii și risturnuri se constituie pentru contractele de asigurări de viață la care se prevăd reduceri de primă, în cazul reînnoirii acestora, și/sau restituiri de primă, în cazul participării asiguraților la profitul asigurătorilor.
- (v) Rezerva matematică se determină la valoarea netă sau prin metoda Zillmer. Orice rezervă matematică negativă va fi raportată și evidențiată ca fiind egală cu zero.
- (vi) O rezervă tehnică suplimentară se calculează în cazul în care randamentul prezent sau previzibil al activelor asigurătorului care practică activitatea de asigurări de viață este insuficient pentru a-și îndeplini angajamentele luate față de asigurați în ceea ce privește rata dobânzii.
- (vii) La determinarea valorii rezervelor tehnice se permite utilizarea unei metode retrospective, dacă se poate demonstra că rezervele tehnice astfel rezultate nu sunt mai mici decât cele care ar fi rezultat pe baza unui calcul prospectiv suficient de prudent sau dacă nu se poate utiliza o metodă prospectivă pentru tipul de contract în cauză.
- (viii) O evaluare prudentă nu este o evaluare „conform celei mai bune estimări”, dar include o marjă adecvată pentru variația adversă a factorilor cu influență relevantă.
- (ix) Metoda de evaluare pentru rezervele tehnice trebuie să fie nu doar prudentă în sine, ci și să aibă în vedere metoda de evaluare pentru activele care acoperă rezervele tehnice în cauză.

- (x) Rezervele tehnice se calculează separat pentru fiecare contract. Se permite totuși utilizarea de generalizări sau aproximări adecvate, dacă acestea produc aproximativ același rezultat ca și calculele individuale. Principiul calculării separate nu împiedică în niciun fel constituirea de rezerve suplimentare pentru riscuri generale care nu sunt individualizate.
- (xi) Când valoarea de răscumpărare a unui contract de asigurare este garantată, valoarea rezervelor matematice pentru acel contract de asigurare va fi menținută permanent cel puțin la nivelul valorii garantate.
- (xii) Rezerva de daune neavizate se constituie și se ajustează cel puțin la încheierea exercițiului financiar, dacă reglementările interne ale asigurătorului nu prevăd altfel, în baza estimărilor acestuia, a datelor statistice sau a calculelor actuariale pentru daunele întâmplare, dar neavizate.
- (xiii) Rezerva pentru riscuri neexpire se calculează pe baza estimării daunelor ce vor apărea după încheierea exercițiului financiar, în cazul în care se constată că daunele estimate în viitor depășesc rezerva de prime constituită și, drept urmare, rezerva de prime constituită nu va fi suficientă pentru acoperirea daunelor ce vor apărea în perioadele următoare.

B. Rata dobânzii utilizată se alege cu prudență, avându-se în vedere următoarele considerente:

- (i) în cazul în care contractele de asigurări de viață prevăd o rată garantată a dobânzii, aceasta poate varia în funcție de moneda în care este exprimat contractul, cu condiția să nu depășească 60% din rata dobânzii pentru obligațiunile emise de statul în a cărui monedă este exprimat contractul. De asemenea, rata garantată a dobânzii va fi maximum 3,5% pentru contractele de asigurări noi încheiate, emise în lei, și maximum 2,5% pentru contractele de asigurări noi încheiate, emise în euro;
- (ii) stabilirea unei rate maxime a dobânzii nu implică faptul că asigurătorul este obligat să folosească o rată atât de ridicată;
- (iii) prevederile pct. (i) nu se aplică următoarelor tipuri de contracte de asigurări:
  1. asigurări de viață și anuități care sunt legate de fonduri de investiții;
  2. contracte de asigurări cu primă unică pentru o perioadă de până la 8 ani;
  3. contracte de asigurări fără participare la beneficii și contracte de anuități fără valoare de răscumpărare.

În ultimele două cazuri, la alegerea unei rate prudente a dobânzii pot fi luate în considerare moneda în care este exprimat contractul și activele corespunzătoare deținute în acel moment și, când activele societății sunt evaluate la valoarea lor actuală, randamentul anticipat al viitoarelor active.

Rata dobânzii folosită nu poate depăși randamentul previzionat al activelor, avându-se în vedere și o deducere adecvată.

C. Elementele statistice de evaluare și de alocare a cheltuielilor vor fi selectate cu prudență, avându-se în

vedere obligațiile asumate, tipul de poliță și costurile administrative și comisioanele care se estimează că vor fi plătite.

D. În cazul contractelor cu participare la rezultatul investițional, metoda de calcul al rezervelor tehnice poate lua în considerare, fie implicit, fie explicit, toate tipurile de bonusuri viitoare, în concordanță atât cu proiecțiile viitoare, cât și cu metoda actuală de distribuire a bonusurilor.

E. Evaluarea cheltuielilor viitoare se poate face implicit, de exemplu utilizând valoarea viitoare a primelor nete de taxe de gestionare. Totuși, evaluarea generală, implicită sau explicită, trebuie să fie mai mare sau egală cu o estimare prudentțială a viitoarelor cheltuieli relevante.

F. Metoda de calcul al rezervelor tehnice nu va suferi modificări de la un an la altul ca urmare a unor modificări arbitrare aduse metodei sau bazelor de calcul și va fi de natură să permită recunoașterea repartizării beneficiilor în mod adecvat.

(2) Asigurătorii care practică activitatea de asigurări de viață sunt obligați să pună la dispoziție publicului, la cerere, principiile și metodele utilizate la calculul rezervelor tehnice, inclusiv al rezervelor pentru beneficii și risturnuri.

(3) Asigurătorii care practică activitatea de asigurări de viață trebuie să își acopere rezervele tehnice brute, în raport cu întreaga lor activitate, cu active congruente, în conformitate cu art. 8. Pentru activitățile desfășurate în statele membre, activele admise să acopere rezervele tehnice brute trebuie localizate pe teritoriul acestora.

ARTICOLUL 2

La investirea activelor admise să acopere rezervele tehnice brute se va ține seama de tipul de activitate desfășurată de asigurător, astfel încât să se asigure randamentul, siguranța și tranzacționabilitatea investițiilor, societatea asigurând dispersia activelor respective.

ARTICOLUL 3

Categorii de active admise să acopere rezervele tehnice brute

(1) Asigurătorul care practică activitatea de asigurări de viață trebuie să-și acopere rezervele tehnice brute numai cu următoarele categorii de active:

A. Investiții:

- (i) titluri de stat și bonuri de tezaur emise de statele membre;
- (ii) titluri emise de autorități ale administrației publice locale;
- (iii) obligațiuni și alte instrumente ale pieței monetare și de capital, asimilate acestora, tranzacționate pe o piață supravegheată;
- (iv) acțiuni și alte participații cu randament variabil, asimilate acestora, tranzacționate pe o piață supravegheată;
- (v) unități în organisme de plasament colectiv în valori mobiliare și alte fonduri de investiții;
- (vi) depozite și conturi curente la instituții de credit;
- (vii) terenuri și construcții în proprietatea societăților;
- (viii) împrumuturi.

B. Creanțe:

- (i) creanțe de la asigurați și intermediari rezultând din operațiuni de asigurare directe și acceptări în reasigurare;
- (ii) partea din rezervele tehnice aferente contractelor cedate în reasigurare;
- (iii) dobânzi de încasat aferente activelor admise să acopere rezervele tehnice brute.

C. Altele:

- (i) active corporale, altele decât terenuri și construcții;
  - (ii) cheltuieli de achiziție reportate;
  - (iii) disponibilități în casierie.
- (2) În evaluarea activelor admise să acopere rezervele tehnice brute, se vor respecta următoarele reguli:
- (i) activele admise să acopere rezervele tehnice brute se evaluează la valoarea netă, respectiv fără includerea cheltuielilor de achiziție;
  - (ii) activele admise să acopere rezervele tehnice brute trebuie evaluate pe bază prudentială, avându-se în vedere orice nerealizări viitoare. Activele corporale, altele decât terenurile sau construcțiile, pot fi admise să acopere rezervele tehnice brute numai dacă sunt evaluate pe baza amortizării prudentiale;
  - (iii) împrumuturile acordate, în condițiile legii, societăților, statului sau organizațiilor internaționale, autorităților locale sau regionale, persoanelor fizice pot fi admise să acopere rezervele tehnice brute numai dacă există suficiente garanții cu privire la securitatea acestora, bazate pe situația celui împrumutat, ipoteci, garanții bancare, garanții acordate de societăți de asigurare sau alte forme de garanții;
  - (iv) valoarea creanțelor admise să acopere rezervele tehnice brute trebuie calculată pe bază prudentială, avându-se în vedere orice pierderi viitoare. Creanțele de la asigurați și intermediari rezultând din operațiuni de asigurare directe și acceptări în reasigurare pot fi acceptate ca acoperire pentru rezervele de primă brută, până la nivelul acestora și numai în măsura în care nu sunt restante de mai mult de 3 luni;
  - (v) în cazul în care o filială a asiguratorului administrează parțial sau în totalitate investițiile asiguratorului, la aplicarea prevederilor art. 2—4 se va ține seama de activele filialei, tratamentul activelor altor filiale ale asiguratorului fiind similar;
  - (vi) cheltuielile de achiziție reportate pot fi acceptate ca acoperire pentru rezervele tehnice brute numai în măsura în care metoda de calcul al acestora este în concordanță cu metoda de calcul al rezervelor matematice;
  - (vii) terenurile și construcțiile pot fi acceptate ca acoperire pentru rezervele tehnice brute numai în măsura în care asiguratorul face dovada proprietății acestora și sunt libere de sarcini. Actul doveditor al proprietății va fi transmis odată cu situațiile financiare aferente exercițiului financiar 2006, urmând ca la fiecare raportare ulterioară asiguratorul să declare pe propria răspundere dacă au intervenit sau nu modificări în ceea ce privește situația proprietății;
  - (viii) construcțiile admise să acopere rezervele tehnice brute de reasigurare vor fi asigurate împotriva tuturor riscurilor la care sunt expuse, cel puțin la nivelul valorii luate în considerare la acoperirea rezervelor tehnice brute, în baza unei asigurări distincte încheiate cu un alt asigurator, sau vor fi autoasigurate, cu condiția cedării riscului în reasigurare, în proporție de cel puțin 70%, unor societăți de reasigurare de pe piața internațională.

ARTICOLUL 4

Reguli privind dispersia activelor admise să acopere rezervele tehnice brute

A. Asiguratorul care practică activitatea de asigurări de viață poate investi maximum:

1. 50% din rezervele tehnice brute în acțiuni, obligațiuni și alte instrumente ale pieței de capital tranzacționate pe o piață reglementată și supravegheată, precum și titluri de participare la organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, cu respectarea pct. 2;

2. 5% din rezervele tehnice brute în acțiuni și alte titluri negociabile tratate ca acțiuni, obligațiuni, titluri de credit și alte instrumente ale pieței monetare sau de capital, precum și titluri de participare la organisme de plasament colectiv în valori mobiliare emise de aceeași entitate;

3. 40% din rezervele tehnice brute în terenuri și construcții, cu respectarea pct. 4;

4. 10% din rezervele tehnice brute într-un teren sau o clădire ori într-un număr de terenuri sau clădiri suficient de apropiate unele de altele pentru a fi considerate efectiv ca o singură investiție;

5. 90% din rezervele tehnice brute în depozite și disponibilități la instituții de credit, dar nu mai mult de 25% din rezervele tehnice brute într-o singură instituție de credit;

6. 10% din rezervele tehnice brute în active corporale, altele decât terenuri și clădiri;

7. 3% din rezervele tehnice brute în disponibilități în casierie;

8. 1% din rezervele tehnice brute pentru fiecare împrumut, altele decât împrumuturile acordate instituțiilor de credit, societăților de asigurare și societăților de investiții dintr-un stat membru, dar nu mai mult de 5% din rezervele tehnice brute în total împrumuturi.

B. În cazul categoriilor de active admise să acopere rezervele tehnice brute, altele decât cele prevăzute la lit. A, pentru care nu s-au prevăzut limite maxime, la investirea acestora asiguratorul va respecta următoarele reguli:

1. activele care acoperă rezervele tehnice brute trebuie să fie diversificate și dispersate într-o astfel de manieră încât să nu existe o utilizare excesivă a unei anumite categorii de active, a unei piețe de investiții sau a unei investiții;

2. investițiile în anumite tipuri de active, care prezintă un risc ridicat, fie datorită naturii activului, fie datorită stării în care se află emitentul, trebuie restricționate la un nivel prudential;

3. limitările la anumite categorii de active trebuie să țină seama de tratamentul reasigurărilor în calculul rezervelor tehnice;

4. în cazul în care o filială a asiguratorului administrează parțial sau în totalitate investițiile asiguratorului, la aplicarea prevederilor art. 2—4 se va ține seama de activele filialei, tratamentul activelor altor filiale ale asiguratorului fiind similar;

5. când activele deținute includ împrumuturi sau obligațiuni emise de anumite instituții de credit, aplicând principiile prevăzute la acest articol, Comisia de Supraveghere a Asigurarilor va ține seama de activele deținute de respectivele instituții de credit. Acest tratament poate fi aplicat doar atunci când instituția de credit are sediul central într-un stat membru, este deținută în întregime de respectivul stat membru și/sau de autoritățile locale din statul respectiv și activitatea sa în conformitate cu statutul constă în acordarea prin intermediari a împrumuturilor garantate de stat sau autoritățile locale ori a

împrumuturilor acordate organismelor aflate în strânsă legătură cu statul sau autoritățile locale.

ARTICOLUL 5

Asigurări de viață și anuități care sunt legate de fonduri de investiții

(1) Când beneficiile oferite de un contract de asigurare sunt direct legate de valoarea unităților într-un organism de plasament colectiv în valori mobiliare sau de valoarea activelor conținute într-un fond intern deținut de asigurătorul care practică activitatea de asigurări de viață, de regulă divizat în unități, rezervele tehnice referitoare la beneficiile în cauză trebuie reprezentate cât mai exact posibil de aceste unități sau, în cazul în care nu sunt înființate unități, de activele în cauză.

(2) Când beneficiile oferite de un contract de asigurare sunt direct legate de un indice al acțiunilor sau de altă valoare de referință, altele decât cele menționate la alin. (1), rezervele tehnice referitoare la beneficiile în cauză trebuie reprezentate, cât mai exact posibil, de unitățile care trebuie să reprezinte valoarea de referință sau, în cazul în care nu sunt înființate unități, de activele care prezintă garanția și tranzacționabilitatea adecvate și care corespund, cât mai exact posibil, celor pe care se bazează valoarea de referință specifică.

(3) Prevederile art. 2 și 4 nu se aplică activelor admise să acopere rezervele tehnice brute aferente contractelor care sunt direct legate de beneficiile menționate la alin. (1) și (2). Prevederile art. 1 vizează rezervele tehnice, mai puțin pe cele care sunt aferente contractelor legate de fonduri de investiții.

(4) Când beneficiile menționate la alin. (1) și (2) includ o garantare a randamentului investițiilor sau alte beneficii garantate, rezervele tehnice suplimentare corespunzătoare se află sub incidența prevederilor art. 1—4.

(5) Rezerva pentru prime nealocate se va constitui la nivelul primelor brute subscrise, dar nealocate contului contractantului.

ARTICOLUL 6

La stabilirea primelor brute subscrise se vor avea în vedere următoarele:

1. pentru asigurările de viață la care durata contractului de asigurare este mai mică sau egală cu un an, prima brută subscrisă reprezintă valoarea primelor brute încasate și de încasat aferente contractului de asigurare;

2. pentru asigurările de viață la care durata contractului de asigurare este mai mare de un an, prima brută subscrisă se va stabili astfel:

— pentru contractul de asigurări de viață la care se încasează primă unică, prima brută subscrisă reprezintă valoarea primei brute unice, aferentă contractului de asigurare;

— pentru contractul de asigurări de viață la care prima de asigurare datorată de asigurat se încasează în rate, prima brută subscrisă reprezintă valoarea primelor brute încasate și de încasat aferente unui an calendaristic din cadrul contractului de asigurare;

— în cazul asigurărilor de viață și anuități care sunt legate de fonduri de investiții, prima brută subscrisă reprezintă prima brută scadentă.

ARTICOLUL 7

(1) Coeficientul de lichiditate reprezintă raportul dintre activele lichide și obligațiile pe termen scurt ale asigurătorului față de asigurați.

(2) Activele lichide sunt:

a) titlurile de stat și obligațiunile emise de autoritățile administrației publice locale;

b) depozitele bancare;

c) disponibilitățile în conturi curente și casierie;

d) valorile mobiliare tranzacționate pe piețe reglementate și supravegheate, în următoarele condiții:

— în limita a 5% din totalul valorilor mobiliare emise de aceeași entitate;

— în calculul activelor lichide obligațiunile vor fi ponderate cu un coeficient de 0,75;

— în calculul activelor lichide acțiunile vor fi ponderate cu un coeficient de 0,50;

e) titlurile de participare la organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), ponderate cu un coeficient de 0,90, în limita a maximum 20% din activul net pentru fiecare fond.

(3) Activele prevăzute la alin. (2) lit. d) și e) vor fi luate în calcul în limita a 50% din totalul activelor lichide.

(4) Activele lichide grevate de sarcini nu sunt luate în considerare la calculul coeficientului de lichiditate.

(5) Obligațiile asigurătorului față de asigurați, pe termen scurt, sunt:

— 0,5% din sumele asigurate, în cazul asigurărilor de deces;

— maximum dintre 0,5% din sumele asigurate și 10% din valorile de răscumpărare, în cazul asigurărilor care acoperă riscul de deces și la care este garantată o valoare de răscumpărare;

— 10% din valorile de răscumpărare, în cazul asigurărilor care nu acoperă riscul de deces și la care este garantată o valoare de răscumpărare;

— rezerva de daune brută.

(6) Asigurătorii au obligația de a avea coeficientul de lichiditate pentru activitatea de asigurări de viață de cel puțin 1.

(7) Pentru activitățile desfășurate în statele membre, activele lichide trebuie localizate pe teritoriul acestora.

ARTICOLUL 8

Reguli de congruență

Moneda în care se vor plăti angajamentele asigurătorului va fi determinată în conformitate cu următoarele reguli:

a) acolo unde garanția prevăzută în contract este exprimată într-o anumită monedă, angajamentele asigurătorului sunt considerate a fi plătibile în acea monedă;

b) societățile de asigurare pot deține active care nu sunt congruente, pentru a acoperi o sumă care să nu depășească mai mult de 20% din obligațiile lor într-o anumită valută;

c) în cazul în care obligațiile și activele sunt exprimate în moneda unui stat membru, ele sunt considerate a fi exprimate în euro;

d) societățile de asigurare pot să nu își acopere rezervele tehnice prin active congruente, dacă prin aplicarea procedurilor de mai sus rezultă obligația acestora ca, pentru a respecta principiul de congruență, să păstreze activele într-o valută care să nu depășească mai mult de 7% din activele exprimate în alte valute;

e) în cazul în care angajamentele pot fi plătite într-o monedă, alta decât moneda unui stat membru, dacă investițiile în acea monedă sunt reglementate, dacă moneda este supusă unor restricții de transfer sau dacă, din motive similare, moneda nu este potrivită pentru a

acoperi rezervele tehnice, societățile de asigurare nu sunt obligate să respecte principiul de congruență.

ARTICOLUL 9

Active care nu sunt utilizate în acoperirea rezervelor tehnice brute

Prevederile art. 1—5 nu se aplică activelor care nu sunt utilizate pentru acoperirea rezervelor tehnice brute. Asigurătorul care practică activitatea de asigurări de viață este liber să hotărască asupra activelor respective, mobile sau imobile, care se includ în arhivele sale totale.

ARTICOLUL 10

Nu vor fi acceptate ca acoperire pentru rezervele tehnice aferente asigurărilor de viață plasamentele în instituții de credit sau în societăți de investiții care nu mai derulează operațiuni curente în legătură cu obiectul lor de

activitate și/sau care sub orice formă și-au încetat activitatea și/sau nu și-au respectat obligațiile față de terți.

ARTICOLUL 11

Categoriile de active menționate la art. 3 sunt admise să acopere rezervele tehnice brute numai în situația în care acestea nu sunt grevate de sarcini.

ARTICOLUL 12

Nerespectarea prevederilor prezentelor norme se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 13

Prezentele norme transpun art. 20, 22, 23, 24, 25 și 26 din Directiva 2002/83/CE.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Insurance Claims Broker de Asigurare-Reasigurare“ — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 31 octombrie 2006, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „Insurance Claims Broker de Asigurare-Reasigurare“ — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „Insurance Claims Broker de Asigurare-Reasigurare“ — S.R.L., cu sediul social în orașul Ștefănești, str. Sachelarie nr. 10A, județul Argeș, nr. de ordine în registrul comerțului J03/45/21.01.2003, cod unic de înregistrare 15144667, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 10 noiembrie 2006.
Nr. 114.410.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 121362